

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szervusztok!

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy egybegyűlhettünk Arató Eszter műalkotásainak megcsodálására. Különféle helyről jöttünk és különféle irányba vezet innen utunk, de most tegyünk egy közös pihenőt, időzzünk el utunknak ezen az állomásán.

Arató Eszter hosszú és tartalmas utat tett meg, míg elérkezett ehhez a pillanathoz. Különböző művelődési házak, galériák adtak otthont kiállításainak Budapesten, Pécsen, Leányfalun. Munkája állandó kiállításon szerepel a VERY SPECIAL ARTS INTERNATIONAL washingtoni galériájában. Alkotómunkájának jelentős helyszínei Makád, Balatonszemes, Toulouse, Le Carla–Bayle, Prága, Passau, Velence és még ki tudja hány állomás élményeit hozta magával rajzain keresztül. A papír, a tus Kínából, Indiából származik. A technika, amit Eszter alkalmaz egyediségével együtt nem csak gyerekkorára nyúlik vissza, hanem egészen addig az ősi időkig, amikor az emberiség rovásokat alkalmazott annak kifejezésére, amit kortársaival és a majdani nemzedék számára közölni szándékozott. Régi és új, távoli és közeli ötvöződik a rajzokon. Eszter életútjának állomásai nem csak rajzainak építőelemei, de rajzain keresztül építőkövei a látogatók, rokonok, barátok, ismerősök és ellenségek számára is.

Ez a körforgás – stációkkal – világunk számos területén felismerhető. A növény egyszerű elemekből építi fel önmagát a Nap energiájának alkalmazásával. Virágzatával csalogatja a tekintetet és termésével biztosítja azt a jövőt, amit önmagából formál. A növények pompáznak kiállításainkon, a réten, legelőn, szántón, erdőben, ligetben még akkor is, ha nem fürkészi őket emberi szem. Bár helyüket nem változtatják, az idő jeleit, az évszakok és korszakok változásait magukon hordozzák.

Egyszerű elemekből dolgozik a fazekas, a szűcs, a bognár, a kovács. Egyszerű elemekből áll az a *matéria*, amit a kőműves, a kertész alkalmaz. Az ilyen alkotómunkát segíti elő – szellemi építőköveivel – az építész, a tájépítész, a tanár, a pap. Útvonalunkon és pihenőhelyeinken ezekkel az emberi és természeti alkotásokkal találkozunk. Ezek formálnak minket és ezek formálják következő utunk irányát, a következő pihenőhelyet – ugyanakkor az a tevékenység, amit időközben és térközben végzünk formálják környezetünk utazási, pihenési adottságait, lehetőségeit, elvárásait, reményeit, célkitűzéseit.

A kiállítás egyszerre kitekintés utazófülkénkből és egyszerre ikonjai utazásunk *stációjának*. Az első állomás: arc. Szüleink arca. Örömeink arca. Meglepetéseink arca. Dühünk arca. Bánatunk arca. Álmaink arca. Csodálkozásaink arca. Szemünk, orrunk és szánk hordozója.

*„Pont pont vesszőcske. Készen van a fejecske.
Török basa, nagy a hasa, belefér egy tényér laska”*

A haj szántóföld, vagy belváros. A szemöldök égbolt. A szem barlangbejárat. A szemhéj ködfátyol. A szempilla folyó. Az orr hegygerinc. A száj sziget.

Második állomás: törzs. Tenger. Város. Kanyon.

Harmadik állomás: kar. Ölelő. Rejtő. Védő. Ujjongó.

Negyedik állomás: láb. Táncoló. Balettező. Tornászó.

Ötödik állomás: égi testek. *(szünet)*

Hatodik állomás: babakocsi. Utazásunk kezdeti eszköze és végcélja.

A tájsétának ezek az elemei értékeket mutatnak fel. Pontokkal és vonalakkal kódolva. Időt és fáradságot hordozva. Emberi érzéseket idéznek, természeti viszonyokat elevenítenek meg. Portrék, tájképek, tervrajzok, amik múltbéli, jelenlegi és jövőbeli állapotokat tükröznek. Mérnöki alkotások a képzőművészet eszközeivel kifejezve. Képzőművészeti alkotások mérnöki alaposággal kidolgozva. Egy családanya házimunkája gyermeki fantáziavilággal. Egy gyermek firkái felnőtt megfontoltsággal.

Arató Eszter, környezetünk tükörképe és közösségünk szemléletformáló tagja.

Kedves, Eszter, köszönjük az utazást, köszönjük a pihenést!

Tisztelt látogatók, kellemes utazást, kellemes felüdülést kívánok!

2010. október 27.

Jankó József Attila